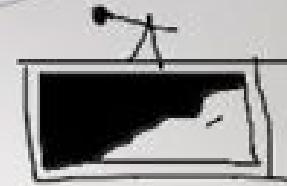
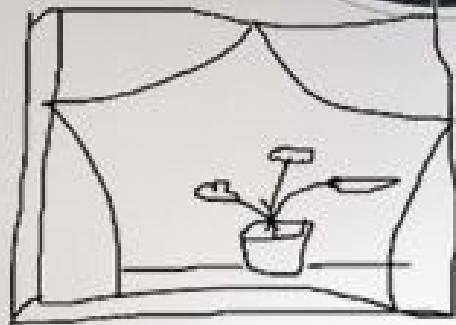
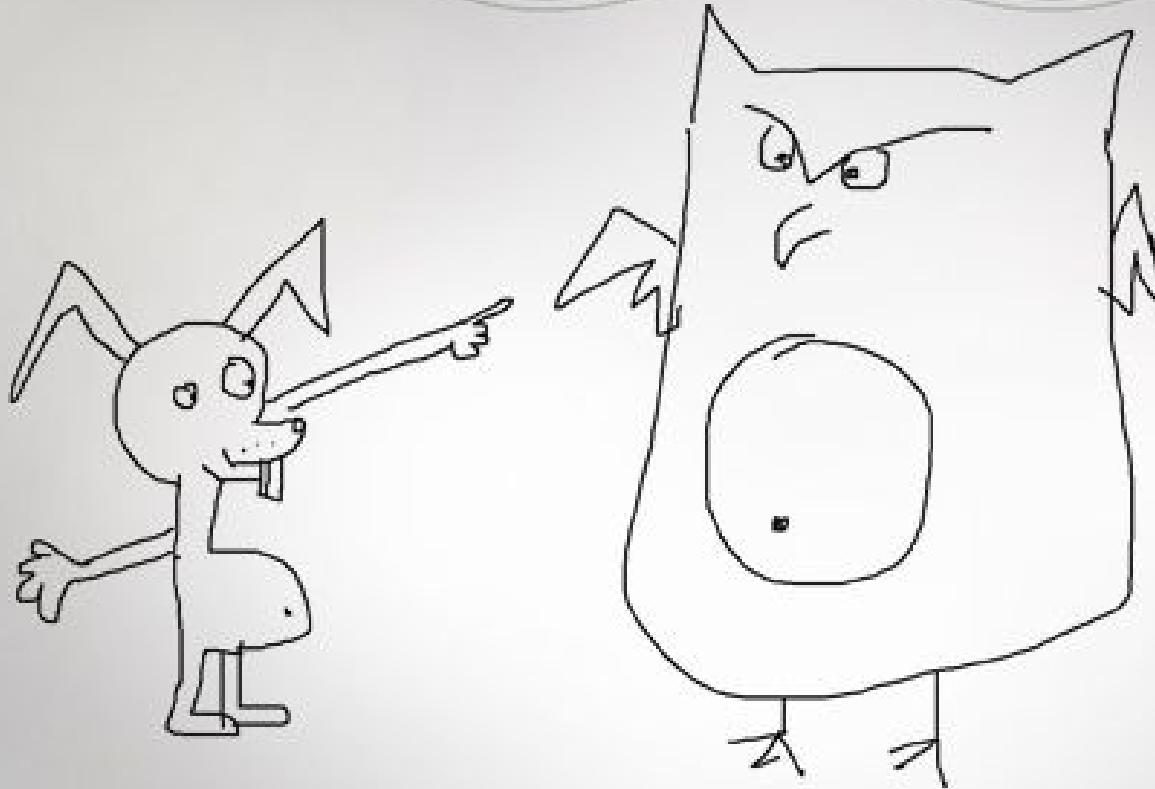

**AFURISILĂ
IEPURAŞUL**

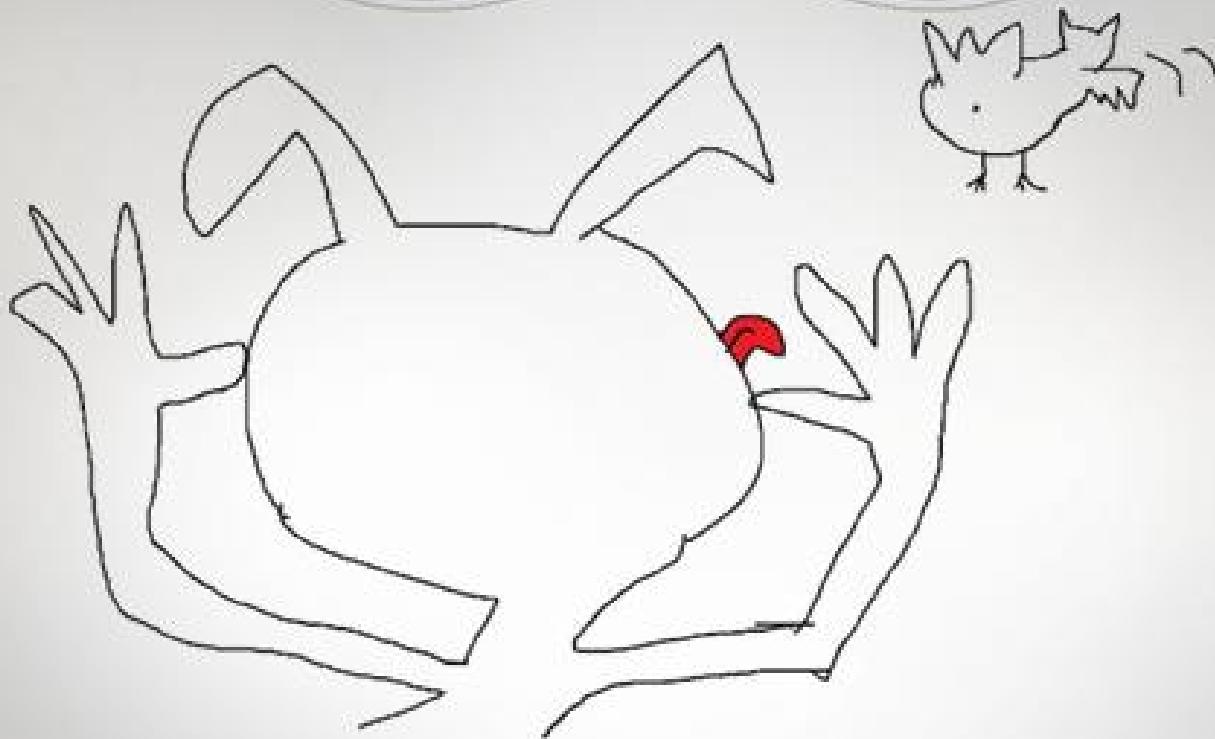
Într-o zi Afurisilă, iepurașul
S-a întins mai mult decât i-e plapuma,
poznașul,

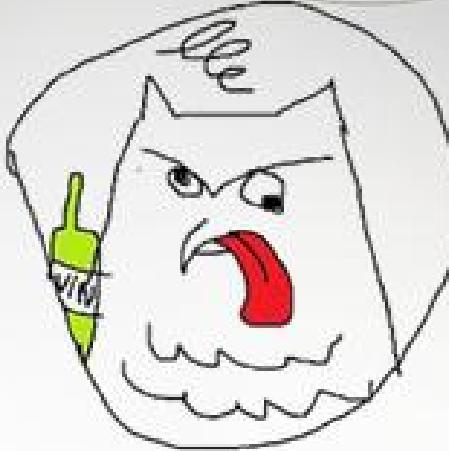
**Și i-a zis lu' doamna buhă, fără milă,
Că nu e deloc, deloc, utilă.**

**Doamna buhă l-a luat în cioc
Și la marginea pădurii l-a lăsat
Fără să mai știe drumu-ntors spre casă...**

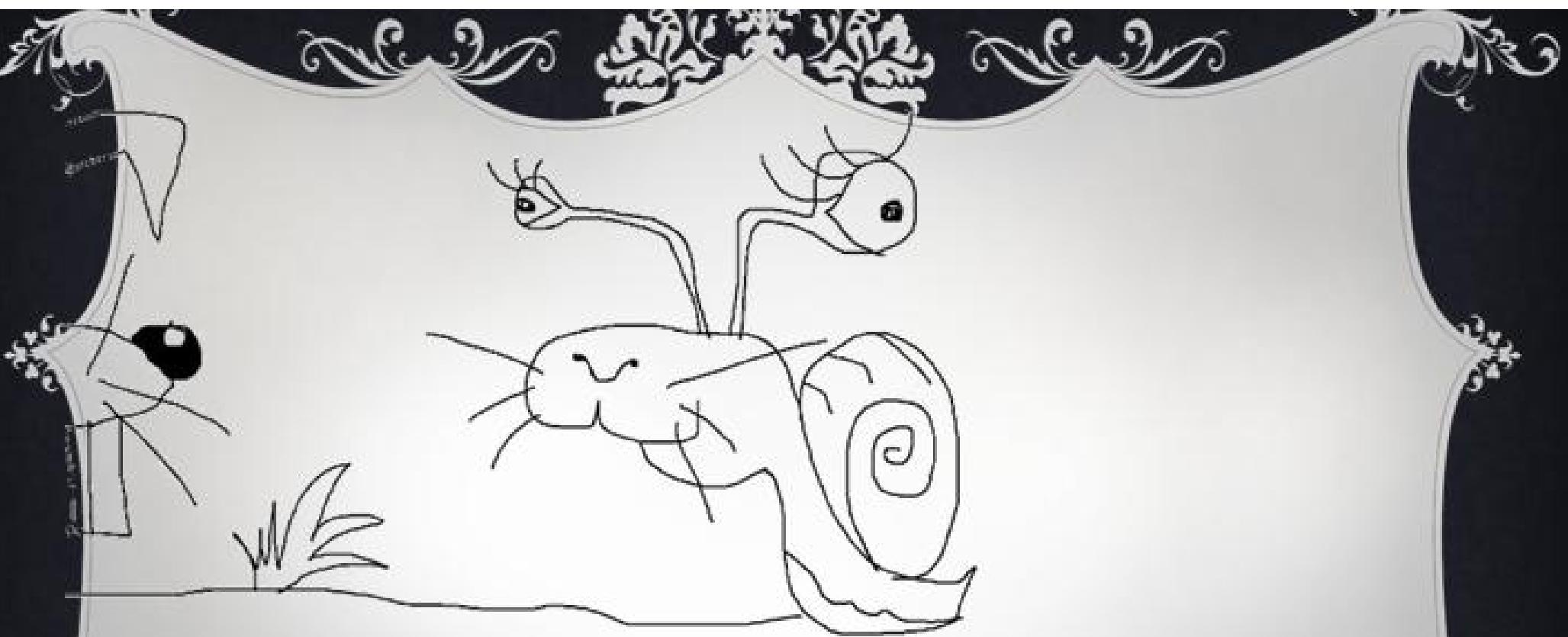
Iar Afurisilă-n urmă i-a strigat:
- EŞTI GRASĂ!

**Lui Afurisilă nu prea i-a păsat
Dar bodogănea-ncet și îfundat
Cum că vulpea-i proastă și bufnița rea...**

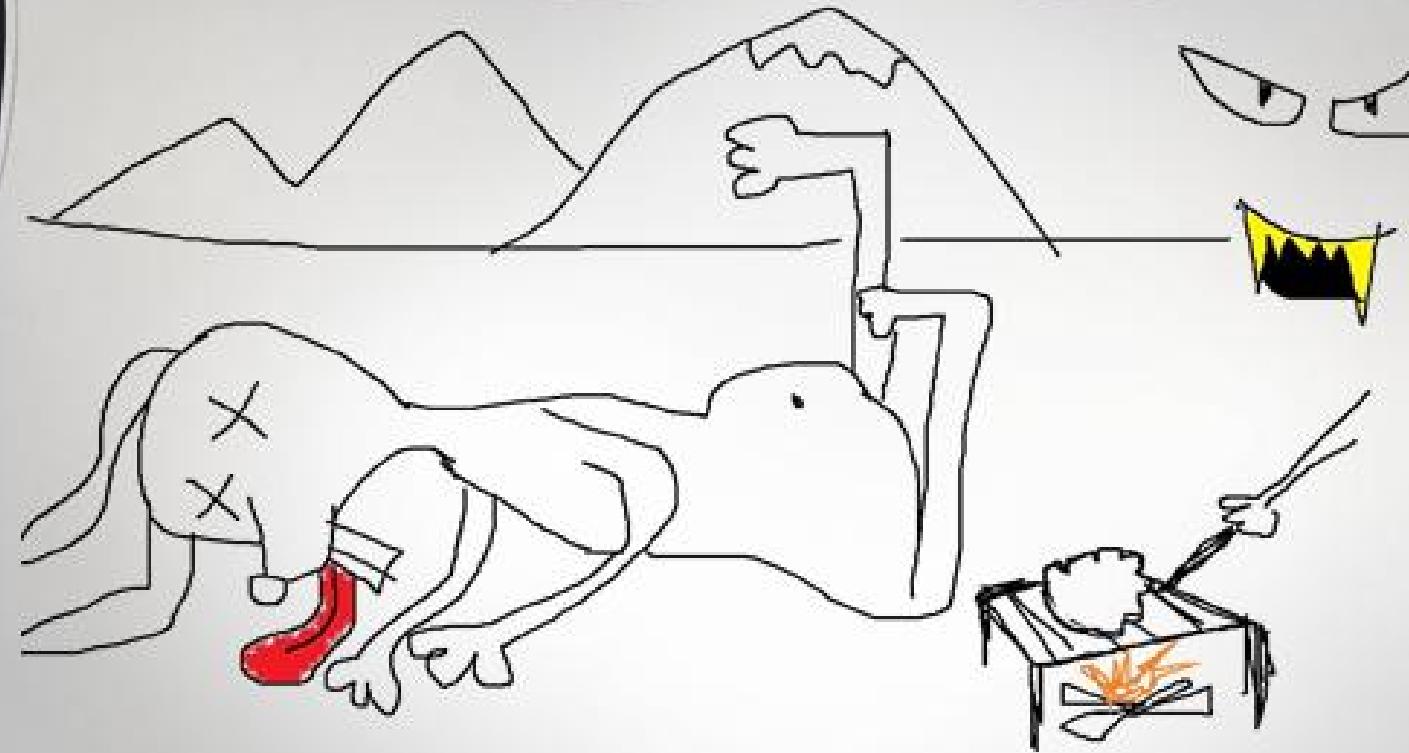
**Și-n pădure-adânc
El se afunda.**

Dudu, melcul, a ieșit dintr-un tufiș
Și Afurisilă l-a-ntrebat pieziș
Prin ce zonă e? De sud, de vest?

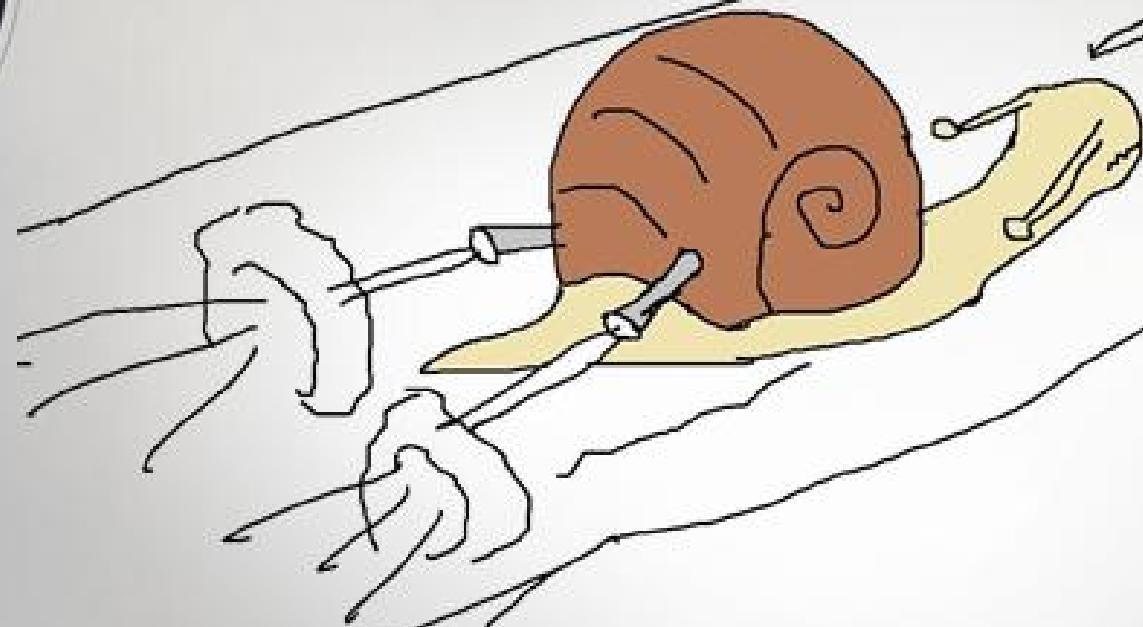
Dudu a țipat, un pic cam nefiresc:
Nu îți spun nimic, tu mai ții minte
Când mi-ai spus c-am coarne, dar n-am niciun
dinte?

N-ai decât să stai să te învârți pe-aici
Și să facă lupul din coada ta mici!

**S-a cam speriat Afurisil-a nostru
Și cam tremura și o făcea pe prostu'
Că nu ține minte, că aşa și-așa
Că n-a vrut, și-oricum nu se putea**

Dudu a mai stat să îl asculte ioc
Și-a luat casa la spinare și-a țâșnit din loc,

Dar pe drum venea, mergând agale
Nilă, ursulețul gras în pijamale.

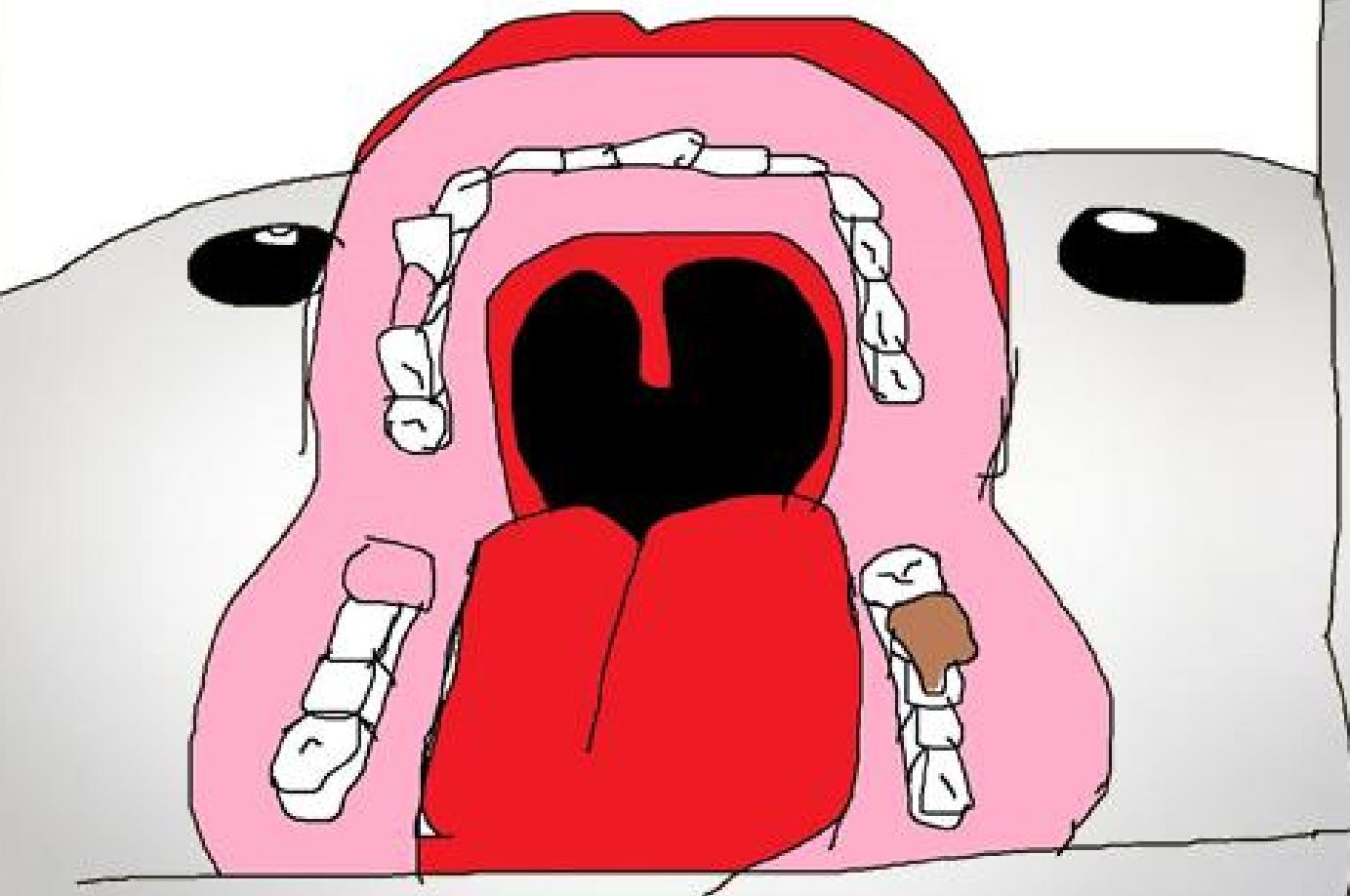

“Nilă, Nilă, Nilă!” el s-a bucurat.

“Măi, Afurisilă, ce m-ai speriat!

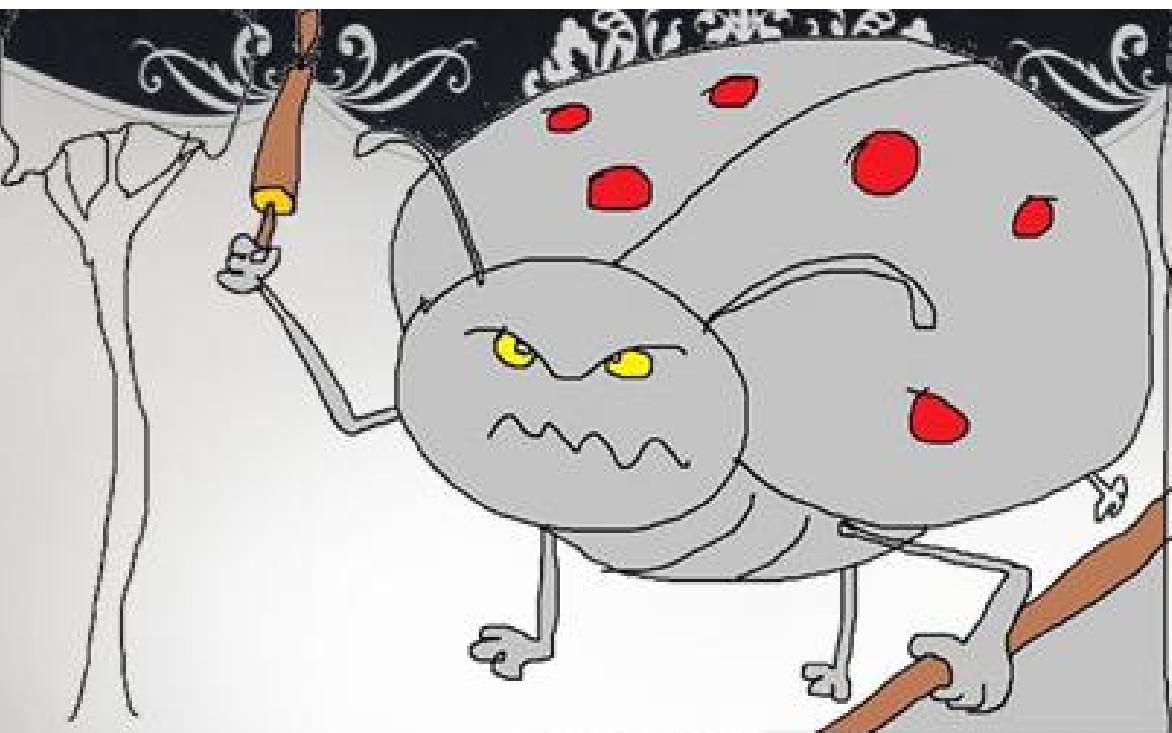
Mai ţii minte-atunci când m-ai îmbrâncit,
Mi-ai luat îngheţata,
Ba m-ai ři stupid?!"

**“Bună mai era! ȘI CU CARAMELE!
Am și-acuma una lipită-n măsele.”**

Zise-Afurisilă, și se avânta
Pe jos, mai departe, în povestea mea.

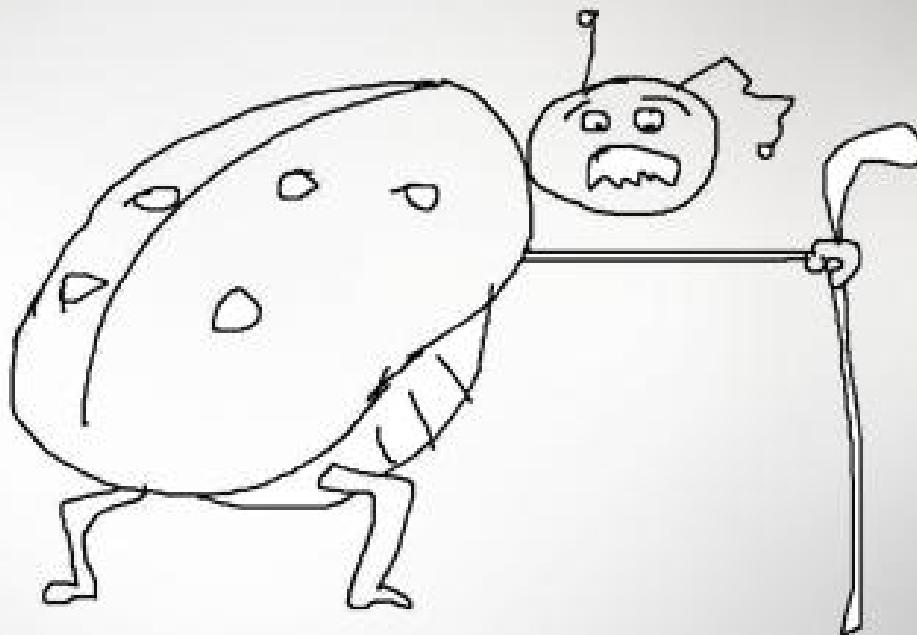
“Uite-o pe cucoana Dora, buburuza”

Zise-Afurisilă puțin ușurat

“Dora, Dora, ce faci? Și ce-ți fac copiii?”

“Măi, Afurisilă, ce m-ai enervat!

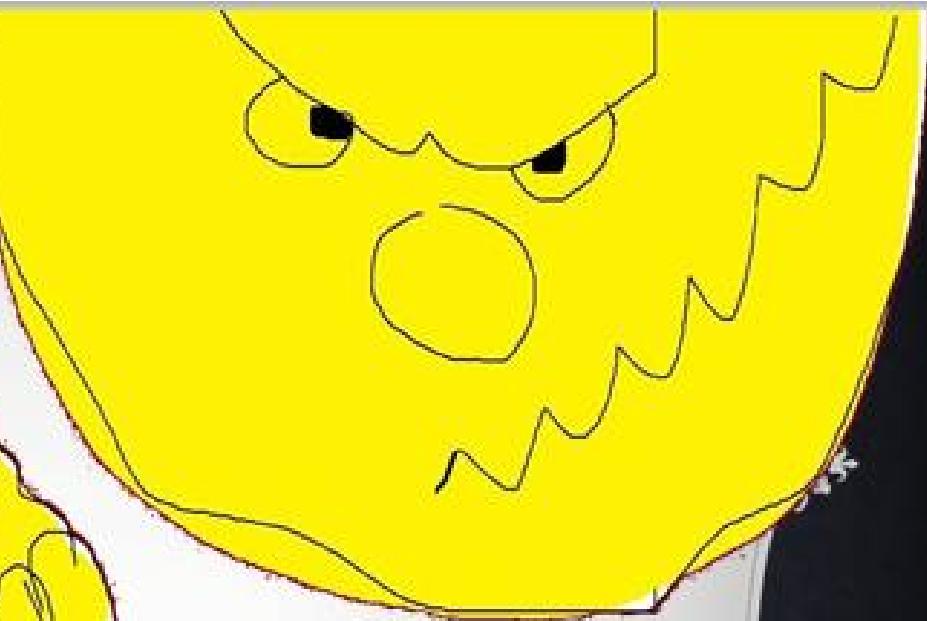
1913

**Mai știi când mi-ai zis că sunt alb cu roș,
Și soțului meu i-ai spus că-i un moș?"!**

Și-a fugit și Dora, noaptea s-a lăsat
Zise-Afurisilă cu glas tremurat:
Ce frumoasă-i luna, și cum mai lucesc!

“Mai știi când mi-ai zis că miros a pește?”

“Ce frumos e bradul, crengile-i foșnesc!”

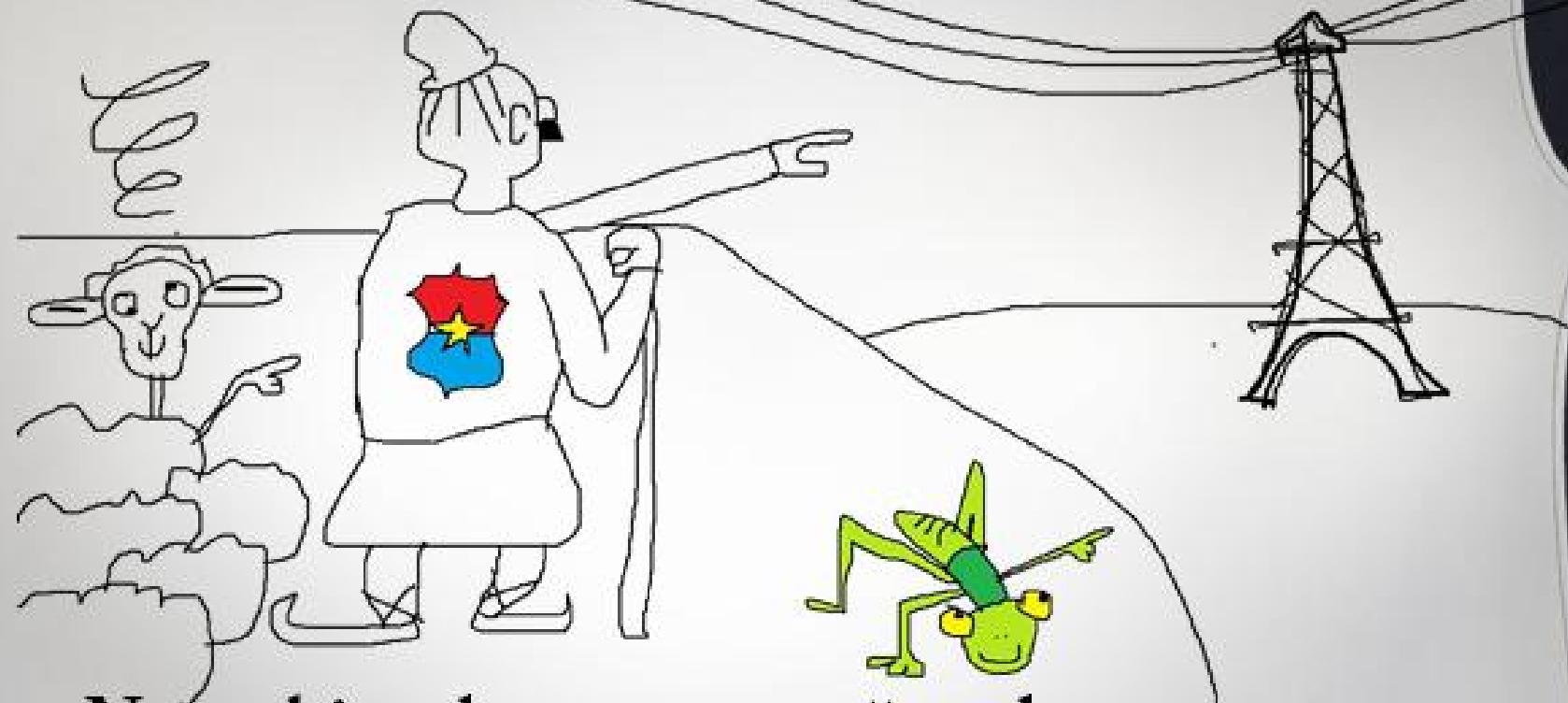
“Mai știi când mi-ai zis că nu-s românesc?!”

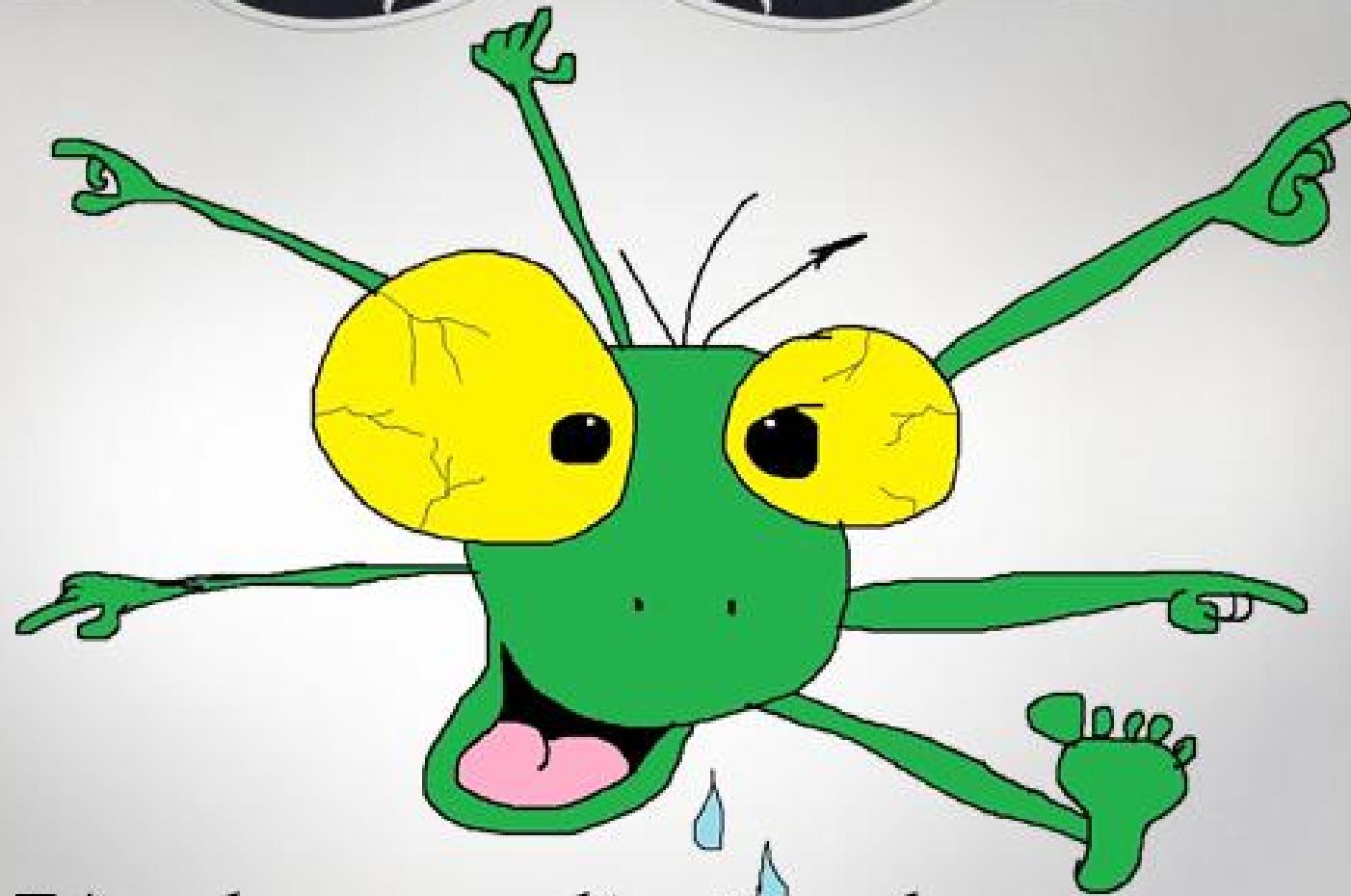
**“Ce lăcustă MARE! Pare dubioasă...
Ia s-o-ntreb de știe drumul meu spre casă.”**

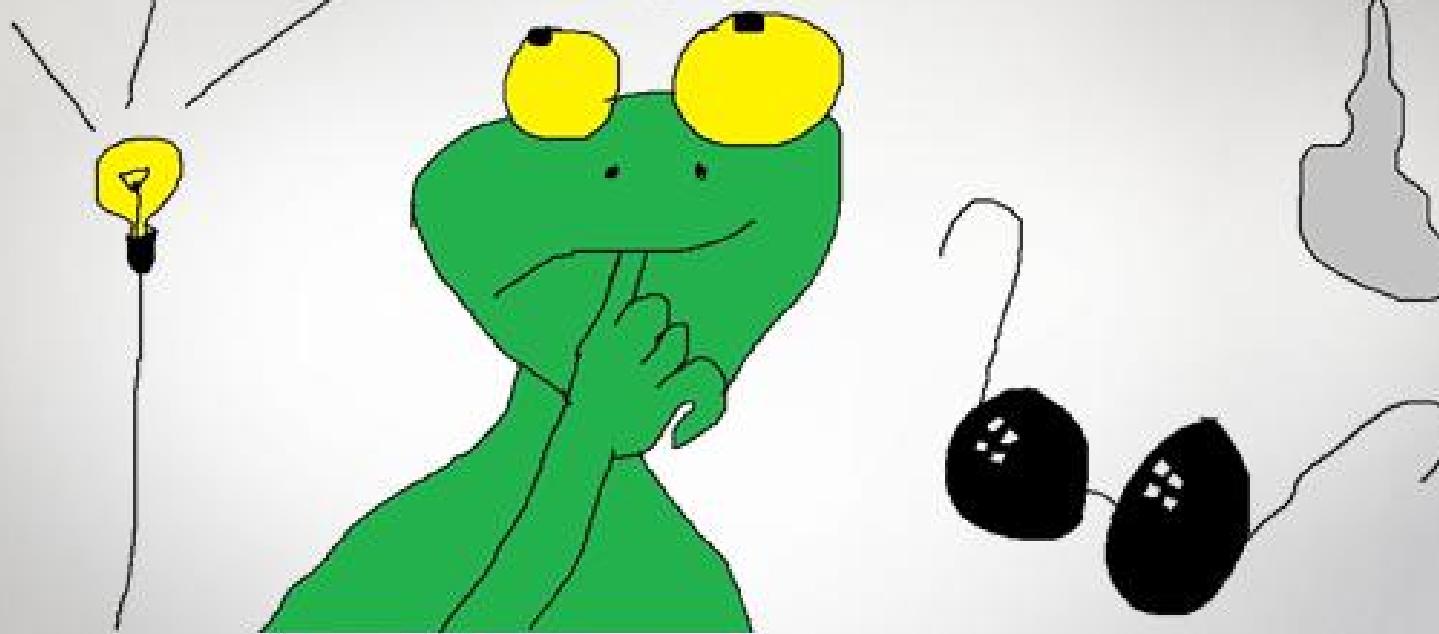
**“Peste două dealuri și un lac adânc
Și peste o stâncă, poate chiar un stânc...”**

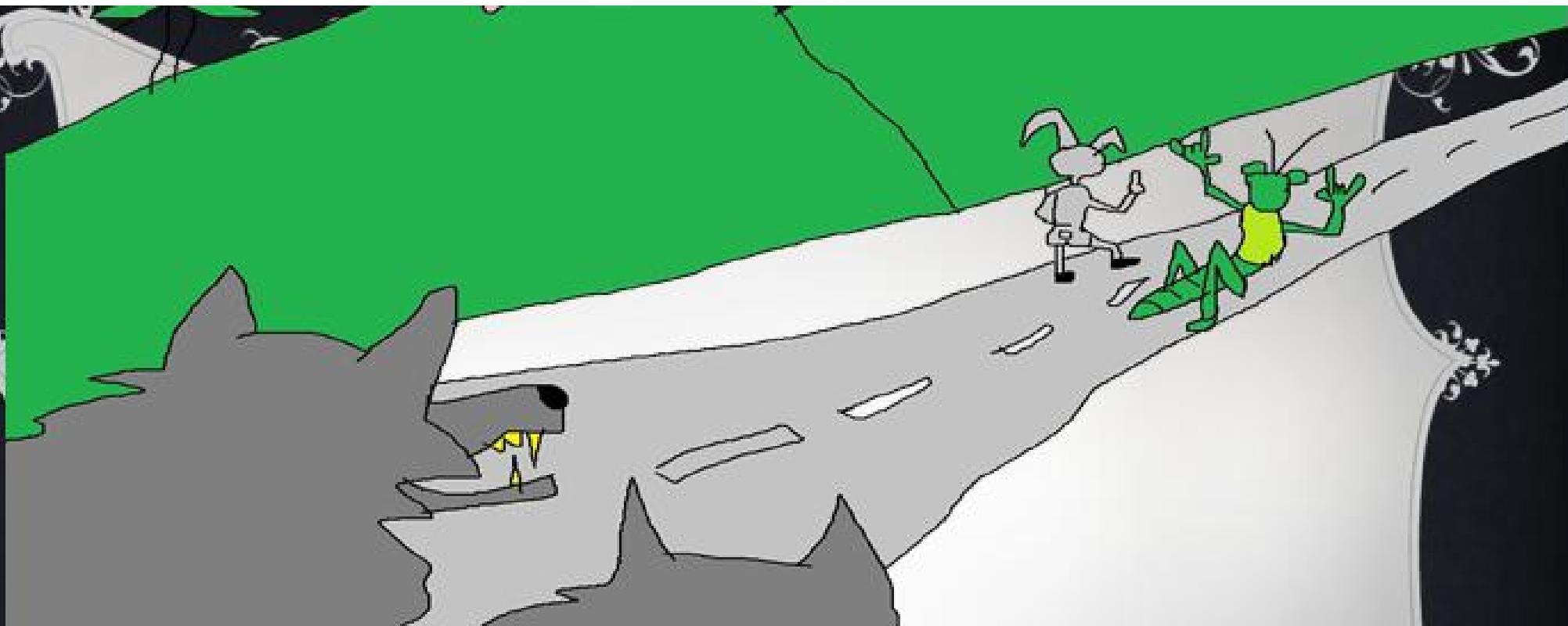
**Nu e chiar departe, pot să te duc eu.
Ba e chiar aproape, e lângă releu.**

E încolo-n sus, e lângă o vale
E peste un câmp! Ba peste canale...

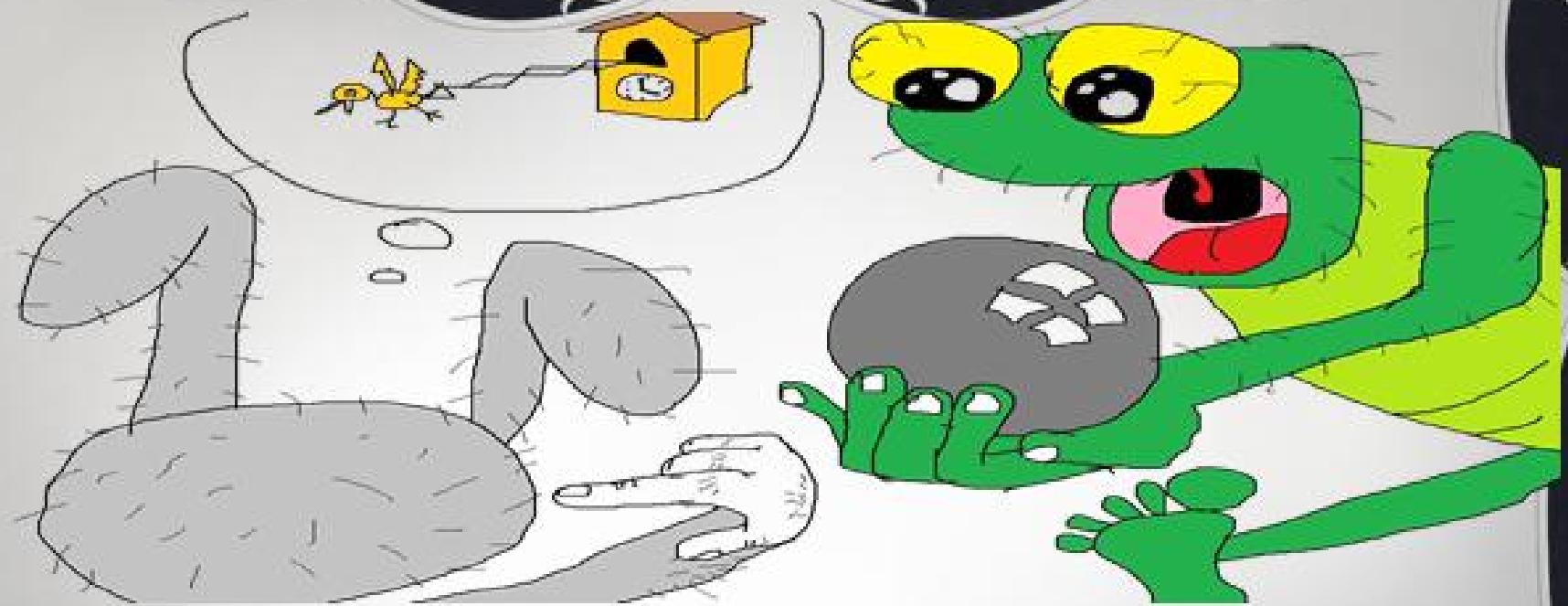

**E mai sus de jos... Ba-i mai jos de sus!
Unde-s ochelarii? Unde mi i-am pus?"**

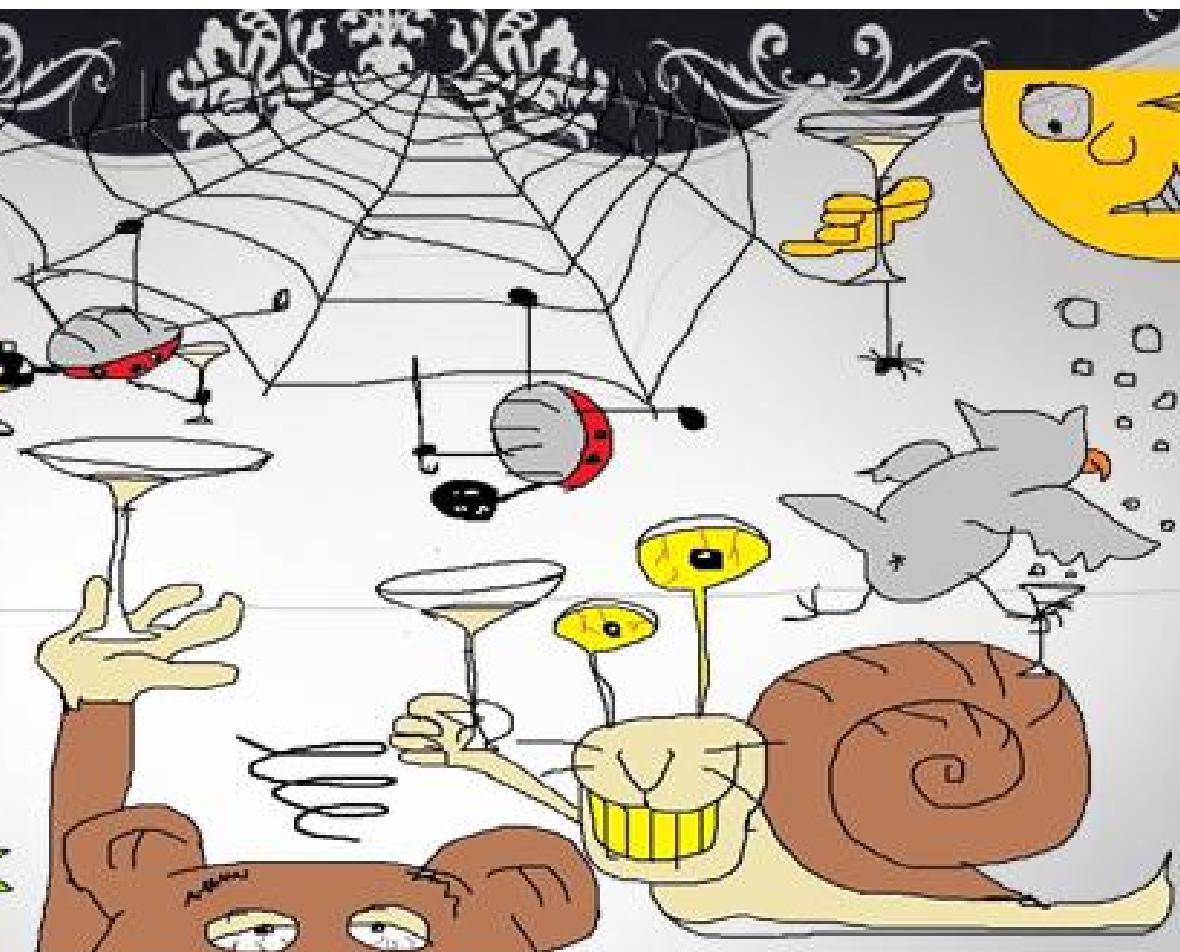
“Deci mă duci acasă? Întreba sfios iepurașul nostru?”

“Da, te duc... pe jos!

„Tu ești cam nebună! Izbucni de-odată
Iepurașul nostru... Și cam dereglată!”

„Ce zici tu acolo, măi Afurisilă?
Mi-am pierdut poșeta! Am gasit o bilă!”

**Și-așa se termină povestioara mea
Rea nu-i cine-i mică, mică-i cine-i rea.**

SFÂRSIT